

1

Zelfs in het souterrain van het kolossale herenhuis was het warm, terwijl Debbie Speck heen en weer liep in de grote, efficiënt ingerichte keuken om de boodschappen op te bergen waar haar man Jack net mee thuis was gekomen. Hij zweette als een otter. Hij was vierenveertig, iets te zwaar, met dunner wordend donker haar, en hij besprenkelde zichzelf altijd rijkelijk met aftershave, om de geur van alcohol te verhullen die hij verspreidde als hij zich inspande. 's Avonds dronk hij goedkope whisky en dat rook je de volgende dag nog. Debbie dronk meestal ook een paar glazen, maar zij gaf de voorkeur aan gin-tonic of wodka, die ze bewaarde in de vriezer van hun dienstwoning in het souterrain, waar hun werkgeefster, Meredith White, nooit kwam. Ze respecteerde hun privacy, de ideale situatie voor Debbie en Jack. Debbie was ook gezet en ze blondeerde haar haar zelf.

Ze werkten al vijftien jaar als inwonend echtpaar in de rol van huismeester en hoofd huishouding voor de

ooit beroemde filmster, die tegenwoordig zeer teruggetrokken leefde. Meredith werkte nog toen ze het echtpaar aannam. In die tijd ging ze van de ene film naar de andere, vaak op locatie, en haar man, Scott Price, acteur en producer, deed hetzelfde. Soms werkten ze elk aan een andere film en zagen ze elkaar maandenlang niet.

Het was de ideale baan voor Jack en Debbie, dit werk in een groot, luxueus woonhuis, voor mensen die er vaak niet waren – ze waren zelden allebei thuis, en als ze thuis waren, hadden ze het druk. Ze hadden geen tijd om bij te houden wat Jack en Debbie deden en vertrouwden hen. Destijds waren ze nog jong geweest, net negenentwintig, maar al goed op de hoogte van de verborgen voordeeltjes van hun werk. De extraatjes voelden als het plukken van rijp fruit. Winkels gaven de huismeesters flinke provisies voor hun klandizie en werklui deden kosteloos klusjes voor hen, betaald door hun nietsvermoedende werkgever, want de facturen werden frauduleus verhoogd. De meeste bedrijven deden daar niet moeilijk over, zoals Jack en Debbie goed wisten. Al in de eerste maanden hadden ze een heel netwerk van lucratieve relaties opgebouwd. Het was heel gebruikelijk, en Jack en Debbie bedrogen hun werkgevers zonder scrupules. Ze hadden het vaker gedaan. Ze kozen hun werkgevers op basis van wat ze hun financieel zouden opleveren, en hoe druk, afwezig of verstrooid ze waren.

Meredith was een van de bestbetaalde sterren van het witte doek geweest toen Jack en Debbie voor haar kwamen werken, en ze was gul en aimabel. In het begin

moesten ze haar zoon van destijds dertien jaar, Justin, weleens ergens naartoe brengen, maar er was een oppas die voor hem zorgde en een inwonende student die Justin naar school bracht als zijn beide ouders weg waren. Zijn ouders zorgden zelf voor hem als ze thuis waren. Hun dochter Kendall was al jaren daarvoor naar New York gegaan om te studeren en nooit meer teruggekomen naar San Francisco. Ze was vijftientig geweest toen Debbie en Jack de baan aannamen, en ze kwam alleen met kerst nog thuis. Ze was getrouwd en had een dochtertje, Julia. Meredith en Scott waren zo vaak van huis dat het lastig was om met hen af te spreken.

De situatie beviel Jack en Debbie prima. Hun dienstwoning had een eigen ingang en was smaakvol ingericht. Het huis stond in Pacific Heights, de mooiste wijk van San Francisco, en was het grootste van de stad. Hun werk voor twee beroemde filmsterren gaf aanzien en status, én het was lucratief. Meredith en Scott waren naar San Francisco verhuisd toen hun zoon was geboren en hun dochter twaalf was. Meredith had besloten dat ze niet nog een kind wilde grootbrengen in Los Angeles. San Francisco was kleiner, progressiever en relaxed, het was er altijd goed weer, en er waren uitstekende scholen voor Justin en Kendall. Het huis dat ze kochten was lekker groot en had een enorme tuin, en ze lieten een hoge heg planten om hun privacy te garanderen.

Door de jaren heen hadden Debbie en Jack de voordelen van hun werk ten volle benut. De opgespaarde proviesies vormden een indrukwekkend appeltje voor de dorst.

Ook waren een paar kostbare stukken uit het huis naar hun dienstwoning gesmokkeld, zoals twee zeer waardevolle Franse schilderijtjes die nu al twaalf jaar in hun slaapkamer hingen. Meredith had nooit gemerkt dat ze waren verdwenen. Debbie had ze ‘verplaatst’ omdat ze er weg van was. Verder had Meredith een aparte bankrekening voor het huishouden. Debbie had al jaren geleden aangeboden om de rekeningen te betalen, zodat Meredith er geen omkijken naar had. Debbie roomde kleine bedragen af voor zichzelf, zó bescheiden dat het zelfs de accountant niet was opgevallen. Debbie en Jack waren handige dieven.

Jack en Debbie zorgden voor alles wat hun werkgevers nodig hadden, en toonden zich schijnbaar attent en zeer meelevend toen Merediths wereld veertien jaar daarvoor was ingestort. Minder dan een jaar nadat ze voor haar waren komen werken, was er weinig meer over van haar perfecte leventje. Daardoor had ze nog minder oog voor haar financiën, en was ze snel afgeleid.

Veertien jaar terug had Merediths man Scott een affaire gehad met een jonge Italiaanse actrice die in dezelfde film speelde als hij, een schandaal dat destijds breed was uitgemeten in de media. Zij was zevenentwintig, en hij met vijfenvijftig meer dan twee keer zo oud als zij. Toen Jack en Debbie de baan kregen, leek het huwelijk van hun werkgevers zo goed, uitzonderlijk stabiel voor mensen in de filmwereld. Ze hielden van elkaar en van hun kinderen, kregen Jack en Debbie de indruk, en toen ging Scott naar Bangkok om daar te filmen. Tegen de tijd dat hij terugkwam, lag hun huwelijk aan diggelen.

Hij verliet Meredith voor Silvana Rossi en ging met haar in New York wonen.

Meredith was kapot van zijn bedrog, maar hield zich groot in bijzijn van de kinderen. Jack en Debbie waren verbaasd dat ze haar nooit een kwaad woord over Scott hoorden zeggen tegen hun zoon, maar Debbie trof haar meer dan eens huilend aan in haar slaapkamer, en dan sloeg ze troostend een arm om haar heen.

Uit schaamte voor de verhalen over Scott en Silvana in de roddelbladen trok Meredith zich volledig terug uit het sociale leven. Ze ging zelden uit en richtte al haar aandacht op haar zoon; ze bracht hem naar school en sporttrainingen, at elke avond samen met hem, deed leuke dingen met hem. Debbie ving een keer op dat ze een film die haar werd aangeboden afwees. Meredith wilde thuis zijn met haar zoon totdat het rumoer over de echtscheiding was verstomd. Justin was er kapot van. Hij praatte erover met Jack en vloog een paar keer naar New York om zijn vader te zien. Elke keer als hij terugkwam, vertelde hij dat hij een ontzettende hekel had aan de vrouw die zijn stiefmoeder zou worden. Scott wilde met haar trouwen zodra de scheiding was uitgesproken. Justin was pas veertien, maar tegen Jack noemde hij haar een 'goedkope hoer', en dat vertelde Jack aan Debbie. Justin zei dat zijn oudere zus haar ook niet mocht. Jack en Debbie kenden Kendall nauwelijks, want ze was al voor hun komst naar New York verhuisd.

Meredith had het met Debbie nooit over Silvana, daar was ze te discreet en te beheerst voor, al vermoedde Debbie dat ze het jonge Italiaanse sterretje verachtte. Scott

stuurde meedogenloos aan op een echtscheiding. Hun voorheen ogenschijnlijk zo gelukkige huwelijk was in rook opgegaan. Meredith zette haar succesvolle carrière op pauze en richtte zich volledig op haar zoon. Debbie kende haar in die tijd nog niet goed, maar ze bewonderde haar erom.

Jack en Debbie hadden zelf geen kinderen. Ze waren allebei opgegroeid in het zuiden van Californië, maar hadden elkaar pas leren kennen in een afkickkliniek in San Diego. Ze hadden allebei een strafblad – hij voornamelijk voor fraude met creditcards om zijn drugsverslaving te bekostigen, zij voor winkeldiefstal, gestolen creditcards en bezit van drugs om door te verkopen. Twee verschillende rechtbanken hadden hen naar dezelfde afkickkliniek gestuurd, toen ze allebei tweeëntwintig waren. Daar hadden ze een halfjaar gezeten, en in die tijd bedachten ze het plan om te gaan samenwerken. Na verloop van tijd waren ze verliefd geworden, in elk geval op elkaars ambities. Ze waren met elkaar getrouwd omdat ze als echtpaar makkelijker werk konden krijgen als huismeesters.

Jack had bedacht dat het lucratief zou zijn om voor rijke mensen te gaan werken, ook als een goede basis voor een betere toekomst. Debbie had meteen gezegd dat ze het vertikte om als dienstmeid te werken, om ples te schrobben of een uniform te dragen, maar hij legde uit dat ze als huismeesters de scepter konden zwaaien in luxueuze huizen. Ze konden doen wat ze wilden, andere mensen in dienst nemen om de ples te schrobben, het huis schoon te maken en de tuin te on-

derhouden, en intussen zouden ze zelf een luizenleventje leiden in het huis van iemand anders, waar ze nog goed voor zouden worden betaald bovendien. Ze zouden zelfs waardevolle spulletjes of geld achterover kunnen drukken als hun werkgever niet thuis was, en iemand anders de schuld geven. Zoals hij het beschreef, klonk het meer dan aantrekkelijk.

Eenmaal ontslagen uit de kliniek, besloten ze het erop te wagen. Ze gingen naar een gerenommeerd uitzendbureau in L.A. met door Jack vervalste referenties, op postpapier dat hij zelf had laten drukken, zogenaamd geschreven door een inmiddels overleden echtpaar, zonder erfgenamen bij wie het verhaal kon worden geverifieerd. Het bureau controleerde de referentie niet en eiste geen verklaring omtrent gedrag, tenzij de klant erom vroeg.

De eerste keer dat ze werk vonden, werden ze wegens algehele incompetentie ontslagen; ze wisten gewoon niet wat ze deden. Ze leerden snel wat er van hen werd verwacht en kregen vervolgens werk in Palm Springs, voor een bejaard echtpaar dat uiteindelijk werkelijk overleed, kort na elkaar. Ze waren zo oud dat het hun min of meer ontging wat Jack en Debbie deden. Hun kinderen waren dankbaar dat er vriendelijke, zorgzame en verantwoordelijke mensen inwoonden bij hun ouders, en het echtpaar liet hun zelfs een klein legaat na in hun testament. Dit keer was hun referentie authentiek toen ze solliciteerden naar de baan voor Scott en Meredith in San Francisco, die een betrouwbaar bureau in L.A. hadden ingeschakeld voor de vacature. Jack en Debbie hadden geen haast, aangezien ze leefden van het geld dat het

echtpaar hun had nagelaten, maar de baan voor Scott en Meredith was zo aantrekkelijk dat ze geen nee konden zeggen. Ze gingen er enorm op vooruit, en inmiddels kenden ze het klappen van de zweep. Ze begrepen hoe onderdanig ze zich moesten opstellen om bij hun werkgevers in het gevlij te komen. In het begin was Scott niet blij met hen geweest. Hij vond ze kruiperig, zei hij tegen Meredith, maar uiteindelijk maakte het niet uit, want minder dan een jaar later ging hij naar Bangkok om te filmen op locatie, en daarna vertrok hij voorgoed. Meredith liet zich wel door hen inpalmen.

Inmiddels deden ze het werk al vijftien jaar, en Meredith was volledig van hen afhankelijk, zowel om haar af te schermen van de buitenwereld als voor haar verzorging, al had ze heel weinig nodig. Ze was niet veeleisend en bracht haar tijd grotendeels lezend door, in een studeerkamer grenzend aan haar slaapkamer of in de tuin. Ze ontving nooit meer gasten. De laatste veertien jaar was de wereld aan haar voorbijgegaan, of beter gezegd, ze had zich eruit teruggetrokken en koos nu voor een rustiger leven dan toen ze nog werkte. De wereld was haar echter niet vergeten. Als kluizenaar was ze een legende geworden.

Een halfjaar nadat Scott met Silvana naar New York was verhuisd en een echtscheiding had aangevraagd om met haar te kunnen trouwen, ging hun zoon Justin bij zijn vader en Silvana logeren in een huis in Maine dat hij voor de maand augustus had gehuurd. Kendall en haar man kwamen de laatste twee weken logeren, met hun dochtertje Julia. Kendall had net zo'n hekel aan

Silvana als Justin, maar ze had een hechte band met haar vader en was stapelgek op haar kleine broertje. Ze was niet blij met de scheiding van haar ouders, maar ze kon beter opschieten met haar vader dan met haar moeder, en ze was blij dat hij nu in New York woonde. Kendall was getrouwd met een succesvolle zakenbankier en ze leidden een luxeleventje in New York.

Scott verheugde zich op de speedboot die bij het huis in Maine hoorde en er was ook een kleine zeilboot waar Justin dolblij mee zou zijn. Hij was twee zomers na elkaar naar een zeilkamp in de staat Washington geweest en zeilde erg goed voor een jongen van veertien. Meredith had Scott gewaarschuwd dat hij Justin niet in zijn eentje mocht laten zeilen, want de zee voor de kust van Maine was onvoorspelbaar. Scott beloofde dat hij altijd met hem mee zou gaan, maar verzekerde Meredith ook dat Justin een betere zeiler was dan de meeste mannen die twee keer zo oud waren als hij. Justin was een fervente zeiler en zei altijd dat hij ooit zijn eigen zeilboot zou kopen en een reis om de wereld ging maken.

Justin mocht de hele maand bij zijn vader logeren, en hij verheugde zich erop. Bovendien zou hij twee weken doorbrengen met zijn zus, die hij adoreerde. Hij miste zijn vader en de scheiding was ook pijnlijk voor hem. Het was fijn dat hij een hele maand bij zijn vader zou zijn, alleen jammer dat Silvana er ook bij was. Hij vond haar dom, en hij geneerde zich kapot om hoe ze flikflooid met zijn vader. Hij deed zijn best om haar te negeren. Haar Engels was niet best, dus had hij een excuus om niet met haar te praten.

Na de eerste tien dagen in Maine had Scott op een mooie zonnige ochtend een kater na een feest bij nieuwe vrienden waar hij en Silvana de vorige avond waren geweest. Omdat hij geen zin had om met knallende koppijn op te staan, liet hij Justin in zijn eentje gaan zeilen in het jolletje. Justin beloofde dat hij dicht bij de kust zou blijven en voor de lunch terug zou zijn.

Een uur later stak er een storm op, die de golven op zee hoog opzweeptte. Justin was verder bij de kust vandaan dan zijn bedoeling was geweest, meegevoerd door de stroming en geteisterd door de golven in het kleine bootje. Scott had de kustwacht gebeld toen hij om twaalf uur opstond en de golven zag, en besepte dat Justin nog niet terug was. Het jolletje was nergens te bekenen toen hij op de steiger stond, hevig ongerust. Het stormde te hard om met de speedboot te gaan zoeken.

Die middag vond de kustwacht het gekapseide jolletje. Van Justin geen spoor. Twee dagen later spoelde zijn lichaam aan op het strand van een klein eilandje in de buurt. Kendall was inmiddels naar Maine gevlogen om samen met haar vader op nieuws te wachten, terwijl Meredith in San Francisco bij de telefoon zat en bad. Haar grootste angst was waarheid geworden. Scott belde Meredith op de dag dat het gebeurde huilend op, en ook toen Justins lichaam werd gevonden. Daarna sprak Kendall met haar. Iedereen was er helemaal kapot van. Scott en Kendall vlogen naar San Francisco met Justins lichaam voor de uitvaart die door Meredith was georganiseerd. Kendall had intens medelijden met haar vader, want ze wist dat hij werd verteerd door schuld-